

Δοξάζουμε, υμνούμε, αγαπάμε και λατρεύουμε τον Παντοδύναμο, Άγιο και Τριαδικό Θεό, † Πατέρα, Υιό και Άγιο Πνεύμα, τώρα και πάντα και στους αιώνες των αιώνων.

Εγώ, ο Β., διδάχθηκα από τον Θεό ότι όποιος προσπαθεί πιστά να εκπληρώσει το Άγιο Θέλημά Του, βιώνει ξανά και ξανά τη χάρη, την αγάπη και τη χαρά Του. Ο Άγιος Θεός βοηθά στις καλές πράξεις και φωτίζει τον άνθρωπο προς το καλό και προς τις καλές προσευχές, τις οποίες – αν είναι το Άγιο Θέλημά Του – εμφυσά στην καρδιά.

Ο άνθρωπος που δεν προσπαθεί καθημερινά και δεν επιθυμεί από καρδιάς να εκπληρώσει το Άγιο Θέλημα του Θεού, σύμφωνα με την εμπειρία μου, θα βυθίζεται ξανά και ξανά σε ένα είδος πνευματικού σκότους. Ακόμη και αν θέλει να είναι καλός Χριστιανός, ο άνθρωπος μπορεί να επηρεαστεί από τον διάβολο με λανθασμένες σκέψεις, λόγια και έργα και να απομακρυνθεί από το καλό.

Αυτό το έχω βιώσει πολλές φορές τα τελευταία χρόνια, όταν η Γιουλιάνα Έμπερτ και εγώ γράφαμε προσευχές στο Άγιο Πνεύμα.

Όταν προσπαθούσα πιστά και ευσυνείδητα να εκπληρώσω το Θέλημα του Αγίου Θεού κατά τη διάρκεια της εβδομάδας, είχα την ευκαιρία να βιώσω ότι ο Θεός, το Άγιο Πνεύμα, δρούσε μέσα μου και μου έδινε λόγια.

Αν, αντίθετα, για παράδειγμα, κάποτε στην καθημερινότητά μου «επέβαλα» τη δική μου θέληση και έκανα ό,τι ήθελα εγώ ο ίδιος, ένιωθα στη συνέχεια μια Art πνευματική σύγχυση και αποπροσανατολισμό.

Ο Σωτήρας είπε στην Γιουλιάνα, χωρίς να Του το έχω ζητήσει ποτέ, ότι είχα κλείσει την καρδιά μου μπροστά Του. Και η Γιουλιάνα μου είπε πολλές φορές μέσα από το Άγιο Πνεύμα ότι είχα κλείσει την καρδιά μου μπροστά στον Άγιο Θεό.

Παλαιότερα αυτό με εξέπληττε πάντα, γιατί δεν καταλάβαινα πώς μπορεί κανείς να «κλείσει την καρδιά του μπροστά στον Θεό».

Αυτή η αλήθεια ισχύει και για τους ιερείς: αν δεν αγωνίζονται μέρα και νύχτα και δεν προσεύχονται ώστε ο αγαπητός Θεός να τους βοηθήσει και να τους χαρίσει τη χάρη να εκπληρώσουν το θέλημά Του, μπορούν να βυθιστούν σε πνευματικό σκοτάδι και – ακόμα και αν εξακολουθούν να το επιθυμούν – να αντιμετωπίσουν δυσκολίες στο να αναγνωρίσουν και να εκπληρώσουν το θέλημα του Θεού.

Είναι μια γνώση και μια εμπειρία που, κατά τη πεποίθησή μου, έχει μεγάλη σημασία για όλους τους ανθρώπους. Γι' αυτό και την καταγράφω εδώ, επειδή το έχω βιώσει και εγώ ο ίδιος συχνά.

Δυστυχώς, οι ιερείς κηρύττουν ελάχιστα για αυτό το θέμα, παρόλο που είναι τόσο σημαντικό.

Ακόμη και αν κάποιος, από απερισκεψία, απροσεξία ή οκνηρία, δεν ακούει πλήρως τον αγαπητό Θεό ή τον ακούει μόνο «μερικές φορές, όταν του βολεύει», θέλει να εκπληρώσει το θέλημά Του, ο άνθρωπος μπορεί να τυφλωθεί πνευματικά και να μπερδευτεί, ακόμα και αν αργότερα επιθυμεί ξανά να εκπληρώσει σοβαρά το θέλημα του Θεού.

Μπορεί να χρειαστεί κάποιος χρόνος, μέχρι ο άνθρωπος, μετά από ειλικρινή μετάνοια και επιστροφή, να αναγνωρίσει και να αντιληφθεί ξανά με μεγαλύτερη σαφήνεια τι επιθυμεί από αυτόν ο Παντοδύναμος, Άγιος, Τριαδικός Θεός – Πατέρας, Υιός και Άγιο Πνεύμα.

Αυτό ανήκει επίσης στο χάρισμα της διάκρισης των πνευμάτων.

Ο άνθρωπος πρέπει να ζητήσει αυτό το χάρισμα με ταπεινότητα από τον Θεό και να προσπαθεί καθημερινά με σοβαρότητα, πίστη και ευσυνειδησία να εκπληρώσει το θέλημα του Παντοδύναμου Θεού.

Δεν φταίει ο Θεός αν φαινομενικά δεν μας «λέει» τίποτα, αν δεν μας εμπνέει τίποτα στις σκέψεις μας ή αν δεν μπορούμε να αναγνωρίσουμε καμία καθοδήγηση από το Άγιο Πνεύμα. Ο άνθρωπος πρέπει μάλλον να εξετάζει συνεχώς την καρδιά του και να αναρωτιέται αν έχει πραγματικά ανοιχτεί στον Θεό.

Είχα στην καρδιά μου να καταγράψω αυτή τη γνώση, διότι την θεωρώ πολύ, πολύ σημαντική, ειδικά για τους υποψήφιους ιερείς.

Αν ένας ιερέας επιθυμεί να πράξει το θέλημα του Αγίου Θεού – και αυτό θα πρέπει να το επιθυμεί από καρδιάς –, πρέπει να καταβάλλει προσπάθειες και να ρωτάει συνεχώς τον Άγιο Θεό στην προσευχή Του ποιο είναι το Άγιο Θέλημά Του. Όταν ο ιερέας πάρει μια απόφαση, θα πρέπει να ρωτήσει ξανά τον Θεό με ταπεινότητα, αν αυτή η απόφαση ανταποκρίνεται επίσης στο Θέλημά Του.

Στην καθημερινή προσευχή δεν πρέπει ποτέ να λείπει η παράκληση για αυτό το σημαντικό χάρισμα.

Ο διάβολος μπορεί να παρέμβει πολύ γρήγορα. Ακόμη και η παραμικρή απροσεξία ή αναποφασιστικότητα μπορεί, σύμφωνα με την εμπειρία μου, να οδηγήσει έναν άνθρωπο να μπερδευτεί, να υποστεί πειρασμό, να τυφλωθεί ή να επηρεαστεί και, ως εκ τούτου, να υποστεί βλάβη ή να αποδυναμωθεί. Ο άνθρωπος μπορεί τότε να μην αισθάνεται πλέον ικανός να αλλάξει κάτι· μπορεί να νιώθει μια αίσθηση κόπωσης και εξάντλησης.

Όταν ο άνθρωπος υποκύψει στον διάβολο σε οποιοδήποτε θέμα και επιβάλει τη δική του βούληση ενάντια στη βούληση του Θεού, μπορεί να δέχεται επανειλημμένα δοκιμασίες ακριβώς σε αυτό το θέμα – ακόμα και όταν πιστεύει ότι κάνει κάτι καλό.

Χωρίς το θέλημα του Θεού, τελικά τίποτα δεν θα καταλήξει σε αληθινό καλό, ειδικά όταν ο άνθρωπος πράττει κάτι για να λάβει έπαινο ή αναγνώριση από άλλους ανθρώπους.

Όλα πρέπει να γίνονται εν Θεώ και με τον Θεό.

Διαφορετικά, ο άνθρωπος μπορεί να κλείσει την καρδιά του, ακόμη και αν δεν το επιθυμεί συνειδητά.

Είναι επομένως πολύ σημαντικό να το σκεφτούμε και να εξετάσουμε πώς εφαρμόζουμε αυτή τη γνώση στην καθημερινότητα: στην προσευχή, στη δουλειά, αλλά και στον ελεύθερο χρόνο.

Όλα προς την Υψίστη Δόξα

του Παντοδύναμου, Αγίου, Τριαδικού Θεού. Αμήν.